

de faae deres egentlige Betydning. Spørgsmaalet er imidlertid af en faa overordentlig Rigtighed, at selv om denne Station ikke kommer til at svare til de Forventninger, som de Bedkommende tro at kunne stille til den, faa er det dog reist, og de have aabenbart Fortjeneste af at have reist det, hvorved der jo er givet Anledning til Forhandling derom. Det er derfor mit Haab, at det ikke vil vare længe, inden det lykkes at faae oprettet en Centralstation, og at der da ogsaa kan oprettes mindre Stationer paa flere Steder i Landet. Saadanne Lokstationer vilde da vistnok kunne oprettes med noget mindre Udgifter end her, ligesom jeg ogsaa haaber, at man vil vise den samme Villighed til at støtte dem, som man har vist lige over for den enkelte Station her. Der er endnu et Punkt i Betænkningen, som jeg ønsker at omtale. Det findes under Nr. 96 og angaar Træplantningen i Klitterne eller vel egentlig ogsaa Træplantningen i Hederne. Jeg er faa heldig i dette Tilfælde at kunne være enig med og slutte mig til de faa Bemærkninger, der af den ærede Ordfører i den Henseende bleve udtalte. Saaledes som det findes oplyst i den Beretning, der foreligger fra den konstituerede Klitinspektør, viser det sig, at den nuværende Klitplantning, navnlig ogsaa fordi den er godt ledet, tegner meget godt, at den i det Hele taget staar meget godt, og at der vistnok ogsaa, som den ærede Ordfører udtalte, er al Anledning til der at gaa en hel Del videre. Det er jo ikke saaledes, at Staten der umiddelbart giver Penge ud til Privates Fordel, idet den jo erhverver Skove derfor, som forhaabentlig efter en Del Aars Forløb kunde svare til den Verdi, hvori de da ere komne til at staa for Staten. Jeg tror ogsaa, at ved at gaa noget videre, ved at tage flere Arealer ind til Beplantning, vil denne kunne udføres billigere, idet som bekendt hver saadan Plantage maa have et Tilsyn, et Slags Bestyrelse. Udgifterne dertil forges jo ikke, fordi man gaar videre, det gjør kun de egentlige Arbejdsudgifter. Bestyrelsesudgifterne blive nemlig ved at fordeles paa et større Antal Tønder Land forholdsvis billigere. Jeg tror, det vil være rigtigt at udvide Virksomheden i den Henseende i en ikke ubetydelig Grad; men hvad jeg især vil lægge Vægt paa, er, at de Planteskoler, der ere anlagte ved Klitplantagerne, maa drives faa stærkt som muligt, og at der maa lægges noget stærkere Vægt paa at opelske Planter, faa at de kunne erholdes af de Omboende enten til nedsat Pris eller maaske uden Betaling, imod at disse naturligvis, for faa vidt de ikke have tilstrækkelig Kjenndskab til Plantningen, søge Sagtyndiges Beileddning. Jeg tror, at man paa den Maade i en meget væsentlig Grad og uden store Udgifter kan fremme Træplantningen. Der er nemlig Villie til at ville gjøre Noget i den Henseende, men man mangler Kjenndskab, og det, at man kan

faae Planterne i sin Nærhed enten til nedsat Pris eller uden nogen Betaling, vil i en væsentlig Grad bidrage til at forøge Interessesen for Træplantning i disse Egne. Lillige have disse Planter den Fordel, at de ere voxede under det samme Klima, hvor de skulle udplantes. De ere derfor vantede til og ville bedre kunne taale det. Jeg tror saaledes, at man ved nogle faa hundrede Kroners aarlig Udgift til enhver af disse Planteskoler vil kunne opelske et meget stort Antal Planter og derved i en væsentlig Grad bidrage til at fremme Træplantningen. Det har navnlig vist sig i de sidste Aars Tid, at der har været en høi Grad af Mangel paa Planter, og at det ligefrem har forhindret Plantninger, som ellers vilde have været udførte. Dette i Forening med, at man i stærkere Grad end hidtil støttede Hedeselskabets Virksomhed med Hensyn til Træplantningen, vil efter min Mening bidrage meget til Fremme af denne Sag. Hedeselskabet har en overordentlig stor Fortjeneste blandt Andet ogsaa af Træplantningen, idet det ved dette Selskabs Underøggelser og ved dets Virksomhed i det Hele taget er blevet nogenlunde godtgjort, hvilke Arealer der egner sig til Plantning, og hvilke Planter der nogenlunde egne sig til de forskjellige Forhold. Det er jo en Mark, hvorpaa der er overmaade Meget at gjøre. Der er vel omtrent en 100 □ Mile Hede i Jylland, hvoraf den allerstørste Del bedre egner sig til Træplantning end til Agerbrug, og da Hedeselskabet i Forhold til de Midler, det har havt at virke med, har udfoldet en god og gavnlig Virksomhed i de faa Aar, det har bestaaet, og har bidraget til Beplantning af meget betydelige Arealer, dels ved selv at tage ind til Plantning, dels ved at understøtte Andre og dels ved at give Beileddning deri, har det nu et Areal af mellem 11 og 12,000 Tønder Land, som enten er beplantet eller i alle Tilfælde vil blive tilplantet i de nærmeste Aar; men uagtet det er en ganske betydelig Virksomhed, der udfoldes i den Henseende, vil det jo ses, at over for det hele store Spørgsmaal om Hedernes Tilplantning med Skov er det saare lidet, da de Arealer, her ere nævnte, ikke udgjøre mere end mellem 1 og 2 pCt. af hele Hedearealet. Der er derfor en vid Mark for Virksomheden ikke alene for os, men for vore Efterkommere maaske i flere Led efter os; men det forekommer mig, at da man nu er naaet faa vidt, at man har Sikkerhed for, at den største Del af Hederne kan beplantes, har ogsaa denne Slægt den Opgave at gjøre, hvad den kan, for at bedre Forholdet for vore Efterkommere; thi vi ville ikke selv komme til at haste Stort deraf. Træplantninger i større Maalestok ville komme til at gjøre Gavn, ikke alene at tale om den Verdi, man indvinder ved de Skove, man opelsker, men der er ogsaa den Fordel, det vil afgive i klimatiske Henseende ved at bidrage til at bryde de stærke og tørre Nordveststorme, som netop i Forsummeren